

Здравко Ф. Старц

ТРИСЕКЦИЈА УГЛА ПРИМЕНОМ ХИПЕРБОЛЕ

Р. L. Wauzel је 1837. год. доказао да трисекцију угла у општем случају није могуће извршити елементарно, тј. применом само лењира и шестара. Међутим, ако проблем проширимо: извршити трисекцију угла применом лењира, шестара и инструмента који црта одређену криву, тада је проблем решив.

Од мађарског математичара Вољуај Јános-а (1802–1860) потиче трисекција угла применом хиперболе. О животу и делу Вољуај Јános-а видети у књизи [2].

По Вољуај-ји конструкција се изводи на следећи начин. Нека је дата грана хиперболе $xy = 1$ у првом квадранту. Дати оштар угао α поставимо тако да се теме угаоне линије налази у координатном почетку и да се један крак угла поклапа са x -осом. Нека је тачка $A(a, b)$, где је $ab = 1$, пресечна тачка другог крака угла и хиперболе и нека је $OA = r$. Конструирајмо кружницу са центром A , полупречника $2r$ и нека је B пресечна тачка те кружнице и хиперболе у углу α . Даље, нека је D пресечна тачка праве AB и x -осе и нека је $\beta = \angle ODA$. Докажимо да је $\alpha = 3\beta$.

Најпре, одредимо координате тачке $B(x, y)$. Из правоуглог троугла ABC , где је права AC паралелна са x -осом, добијамо да је $AC = 2r \cos \beta$, $BC = 2r \sin \beta$, па следи да је $x = a + 2r \cos \beta$, $y = b - 2r \sin \beta$. Како тачка B припада хиперболи $xy = 1$, имамо да је

$$\begin{aligned} xy - 1 &= (a + 2r \cos \beta)(b - 2r \sin \beta) - 1 \\ &= ab + 2r(b \cos \beta - a \sin \beta) - 4r^2 \sin \beta \cos \beta - 1 = 0, \end{aligned}$$

тј.

$$(1) \quad b \cos \beta - a \sin \beta = r \sin 2\beta.$$

Са друге стране имамо да је $b = r \sin \alpha$, $a = r \cos \alpha$, па из (1) добијамо

$$(2) \quad \sin(\alpha - \beta) = \sin 2\beta.$$

Како је $AD > 2r > r$, то је $c > a$, па следи да је $\operatorname{tg} \alpha > \operatorname{tg} \beta$, тј. $\alpha > \beta$. Према томе, из (2) добијамо да је $\alpha = 3\beta$.

ЛИТЕРАТУРА

- [1.] Đ. Kurepa, *Viša algebra I*, Beograd 1969.
- [2.] D. J. Strojck, *Kratak pregled istorije matematike*, Beograd 1987.
- [3.] Gyula Sz.-Nagy, *Bolyai János szögharmadolása*, Matematikai Lapok 4 (1953), 84–86